

[Jørgen Gram.]

orienterede Del af Befolkningen i Tusindvis af Laan eller Tilskud aarligt til alle mulige private og fælles Foranstaltninger af den rigeligt flydende Strøm af Midler sydfra; det drejer sig om mange Hundrede Tusinde Kroner aarlig til en forholdsvis lille Kred. Jeg advarer Finansministeren imod at tage nødvendige Haandsræknings bort fra den danske Del; men henstiller tværtimod indtrængende ogsaa paa mit Partis Vegne, at Lovgivningsmagten ogsaa i Fremtiden giver Befolkningen Indtryk af, at den staar ved Siden af den og har Vilje til fortsat at yde Hjælp til Selvhjælp. De tyske Hjælpekilder er jo stadig blevet ved at flyde. Som det er nævnt i Betænkningen af mit Parti, vil der til Erhvervslivet i Sønderjylland endnu udkræves store Midler. Det er ikke Penge, der skal afskrives som Tab, men de mangler til at føre den Udvikling ud i Livet i Landsdelen, som alle er interesserede i, lige fra Arbejdere, Haandværkere, Landmænd til Byboerne.

Vi mangler billige Penge til Erhvervs- livet og ønsker aktiv Støtte, for saa vidt den kan ydes af det offentlige, til at udnytte Raastofferne i vor Landbrugsproduktion ved dens Afsætning. Det er ikke blot i Sønderjylland, at der i Landbruget savnes Kapital. Nylig saa man i den tyske Presse en Opgørelse over, at det var mægtige Millionbeløb, som f. Eks. vigtige Distrikter — jeg tror, det var i Sachsen — havde nødvendig Brug for til en Modernisering af hele Landbruget dernede. I Forhold til dette kan de sønderjyske Landsdele altsaa aldeles ikke af de tyske Agitatorer fremstilles som en Landsdel, der er daarligt stillet. Jeg siger dette for at værges os imod, at man fra tysk Side stiller tyske Forhold paa Landet i rosenrøde Farver i Mod sætning til vore Forhold, hvor alt skulde være graat i graat. Det har jeg villet have klaret, for vore Krav til Levevilkaar er adskilligt større inden for alle Befolk- ningsklasser end længere mod Syd, og det glæder vi os over; men netop dette ønsker vi at opretholde og udvikle, og jeg gør mig paa mit Partis og egne Vegne til Talsmand for, at Ministeriet inden for det foreliggende Lovforslags Tidsrum, og naar det udløber, vil være villigt til at give Haanden til en god Løsning af de krævende Problemer, som nu engang foreligger, og jeg vil bede om, at der saa ikke fra Aar til Aar skal lov- gives, men at der over et længere Aaremaal maa beredes gode Fremtidsmuligheder for de unge og tryggere Arbejdsvilkaar for alle

de forskellige Erhvervsklasser og da navnlig for Landbruget, der særlig har mærket den økonomiske Brandstorm dernede.

Den socialdemokratiske Ordfører gav med et Forbehold Ministeren Tilslutning til, at der skulde Afvikling til, naar de 2 Aar var gaaet, og henviste dertil, at For- rentningsprocenten i de sønderjyske Lands- dele delvis havde været saadan, at det kunde se ud, som om særlige Foranstaltninger ikke var nødvendige i Fremtiden. Jeg anerken- der fuldt ud, at den socialdemokratiske Or- dfører var klar over, at man ikke kan tage et enkelt Aars Forrentningsprocent som Maalestok, naar der skal løses saa store Problemer.

Selvfølgelig er vi ved en Undersøgelse af alle Forholdene villige til at drage Sam- menligning med det øvrige Land, og der vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Haders- lev Amt, hvor man — det har jeg ogsaa før gjort Rede for — er videst fremme med Hen- syn til Omlægningen af Driften paa Linie med det øvrige Land, staar som det Amt, der har den højeste Gældsprocent, og naar Tønder og Aabenraa Amter kun er paa Linie med det, der findes i de øvrige Amter med Hensyn til Gældsprocent, skal der til Klarlæggelse af disse Amters Forhold siges, at der i disse Amter endnu udkræves mel- lem 100 og 200 Mill. Kr. til Modernisering og Udvidelse af Driften, Bygninger, Besæt- ning og Inventar, før de kan udnytte den Jord, der findes i de nævnte Amter, og som nu drives under en anden Driftsform end den, der formentlig i Fremtiden vil være nødvendig og naturlig her i Sønderjylland paa Linie med den i det øvrige Land.

Naar den socialdemokratiske Ordfører i sin Omtale af Skattetrykket i Sønderjyl- land var inde paa baade Ejendomsskatterne og de øvrige Skatter, ønsker jeg dog at gøre opmærksom paa, at man ikke har nogen Opgørelse, der beviser, at det Tillæg, der kommer til Skatterne ved Omlægning af Amtsskatterne dernede, bliver lempet fuldt ud ved de Foranstaltninger, der nu træffes, og jeg tillader mig at henvise til, at det ministerielle Udvalg, der var nedsat til Behandling af Spørgsmaalet om, hvorvidt det var forsvarligt at gennemføre Dæm- ningen mellem Rømø og Fastlandet, med Hensyn til Skattetrykket i Sønderjylland skriver — jeg tillader mig at citere et Par Linier —:

„Med Hensyn til de sønderjyske Kommuners Stilling kan det oplyses, at Skatteprocenten i 1936—37 i Sønder- jylland var 8,2 mod 6,44 i den øvrige